RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 223.860 van 13 juni 2013
in de zaak A. 201.668/VII-38.238.

In zake : de NV ESPACE CULTUREL ET DE DIVERTISSEMENTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Coenraets
kantoor houdend te 1000 Brussel
Ter Kamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean-Paul Lagasse
kantoor houdend te 1030 Brussel
de Jamblinne de Meuxplein 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van de stilzwijgende bevestiging door de Brusselse Hoofdstedelijke regering van de beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een lunapark, gelegen aan de Auguste Ortsstraat 4 te Brussel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Lépinois, die loco advocaat Philippe Coenraets verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Jean-Paul Lagasse verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij wenst aan de Auguste Ortsstraat 4 te Brussel een lunapark met meer dan tien speelautomaten te exploiteren. Zij dient hiertoe bij de stad Brussel op 11 maart 2010 een milieuvergunningsaanvraag in.

3.2. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel brengt omtrent deze aanvraag geen beslissing ter kennis binnen de termijn bepaald in artikel 51, § 2, van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen (hierna : milieuvergunningsordonnantie). Overeenkomstig

artikel 51, § 3, van dezelfde ordonnantie wordt dit beschouwd als een weigering van de vergunning.

3.3. De verzoekende partij dient tegen deze stilzwijgende weigering een beroep in bij het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.4. Ook deze instantie neemt geen beslissing binnen de voorgeschreven termijn, hetgeen zij overigens expliciet meedeelt aan de verzoekende partij. Deze beslissing wordt door de verzoekende partij middels een annulatieberoep aangevochten voor de Raad van State. Dit beroep wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 216.624 van 1 december 2011 omdat het geen in laatste aanleg genomen beslissing betreft.

3.5. Op 31 januari 2011 stelt de verzoekende partij bij de verwerende partij een beroep in tegen deze stilzwijgend bevestigende beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.6. Omdat een uitdrukkelijke beslissing vanwege de verwerende partij over dit beroep uitblijft, verstuurt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 82 van de milieuvergunningsordonnantie een aanmaning.

3.7. Ook deze aanmaning ontlokt geen reactie, zodat, overeenkomstig artikel 82, tweede lid, van de milieuvergunningsordonnantie, het stilzitten van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt geacht te zijn bevestigd en de gevraagde milieuvergunning te zijn geweigerd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Eerste exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat de beslissing tot het instellen van het annulatieberoep werd genomen door een niet-wettelijk samengestelde raad van bestuur, nu de mandaten van de bestuurders verliepen op 20 april 2011.

5. De verzoekende partij repliceert dat haar algemene vergadering op 20 april 2011 de drie gedelegeerd bestuurders heeft benoemd of herbenoemd.

6. In haar laatste memorie betoogt de verwerende partij dat uit een nieuw neergelegd stuk blijkt dat, sedert april 2004, de vennootschap slechts vertegenwoordigd kan worden door drie bestuurders, terwijl te dezen de beslissing om in rechte te treden door slechts twee bestuurders werd ondertekend. Bovendien kan uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken niet worden afgeleid dat de beslissing werd genomen door het statutair aangewezen orgaan.

Beoordeling

7. De bijzondere algemene vergadering van de verzoekende partij heeft op 20 april 2011 Aurélie Alaime, Gérard Glorieux en de BVBA SGS Invest tot bestuurder benoemd. Blijkens een "Verslag van de Raad van Bestuur van 21 juni 2011", dat op 20 februari 2013 aan de Raad van State werd toegestuurd, heeft de raad van bestuur van de verzoekende partij - samengesteld uit Aurélie Alaime, Gérard Glorieux, de BVBA SGS Invest en de BVBA MGC - op 21 juni 2011 beslist tot het "indienen van beroep bij de Raad van State tegen de weigering van een milieuvergunning voor de uitbating Ortsstraat 4, 1000 Brussel". Hoewel de verwerende partij het "Verslag van de Raad van Bestuur van 21 juni 2011" weinig geloofwaardig en zelfs verdacht vindt omdat het niet vroeger werd neergelegd, wordt bedoeld stuk niet van valsheid beticht. Aangezien uit de gegevens van de zaak blijkt dat de beslissing om in rechte te treden rechtsgeldig werd genomen en

ondertekend door drie bestuurders, is het van geen belang te weten of Aurélie Alaime die beslissing ook mede heeft kunnen ondertekenen namens de BVBA MGC.

De eerste exceptie is ongegrond.

B. Tweede exceptie

8. In ondergeschikte orde werpt de verwerende partij op dat de stilzwijgende bevestiging van de beslissing van het Milieucollege rechtstreeks voortvloeit uit artikel 82, tweede lid, van de milieuvergunningsordonnantie en derhalve "niet kan beschouwd worden als een impliciete beslissing van administratieve aard, die het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad van State". Bovendien stelt zij dat ook in andere reglementering wordt voorzien in een stilzwijgende bevestiging van de beroepen beslissing wanneer de beroepsinstantie de termijnen voor de behandeling van het administratief beroep niet in acht neemt.

9. De verzoekende partij verwijst naar recente rechtspraak van de Raad van State waaruit het tegendeel blijkt.

10. In haar laatste memorie verzoekt de verwerende partij het beroep hetzij te verwerpen, hetzij voor te leggen aan de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Zij stelt ook dat men "niet een bijkomende voorwaarde (kan) opleggen als zou een voorafgaande uitdrukkelijke beslissing vereist zijn".

Beoordeling

11. Artikel 81 van de milieuvergunningsordonnantie voorziet in de mogelijkheid tot het instellen van een georganiseerd administratief beroep tegen de beslissingen van het Milieucollege bij de Brusselse Hoofdstedelijke regering. De

verzoekende partij heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt door op 31 januari 2011 beroep in te stellen bij de Brusselse Hoofdstedelijke regering. Dit beroep heeft geleid tot de thans aangevochten - opnieuw stilzwijgende - weigeringsbeslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke regering.

Wanneer een georganiseerd administratief beroep is ingesteld, kan, gelet op de devolutieve werking ervan, niet de nietigverklaring worden gevorderd van eerdere, niet in laatste aanleg genomen, beslissingen. De definitieve beëindiging van de vergunningsprocedure door een stilzwijgend totstandgekomen weigering van de aanvraag - ook al vloeit het rechtsgevolg van het uitblijven van een uitdrukkelijke beslissing over het administratief beroep rechtstreeks uit de wet voort - is echter wel een administratieve beslissing die onderworpen is aan de controle van de Raad van State.

De verwijzing door de verwerende partij naar de arresten van de Raad van State nrs. 143.006 en 143.007 van 12 april 2005 is niet dienend, alleen al op grond van de vaststelling dat die arresten betrekking hebben op gevallen waarbij het stilzitten van de overheid leidt tot de bevestiging van een verleende vergunning.

De tweede exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

12. De verzoekende partij voert de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 80, 81 en 83 van de milieuvergunningsordonnantie en "het beginsel van interne motivering van administratieve akten". Daarnaast verwijt zij de verwerende partij "overschrijding of misbruik van bevoegdheid".

Volgens de verzoekende partij ontbreekt het het bestreden besluit aan "aanvaardbare redenen" waarop het zou kunnen steunen, hetgeen des te meer klemt nu de aangevraagde inrichting in het verleden reeds werd vergund.

Beoordeling

13. De weigering van de milieuvergunning is het gevolg van het niet nemen van een uitdrukkelijke beslissing over het ingestelde administratieve beroep binnen de door de milieuvergunningsordonnantie bepaalde termijn. Ook stilzwijgende beslissingen moeten kunnen steunen op in rechte aanvaardbare motieven, die uit het administratief dossier moeten blijken. Te dezen bevat het administratief dossier geen spoor van motieven die de weigering van de milieuvergunningsaanvraag zouden kunnen schragen. Derhalve wordt geconcludeerd dat de bestreden beslissing niet berust op enig in rechte aanvaardbaar motief.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de stilzwijgende bevestiging door de Brusselse Hoofdstedelijke regering van de beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een lunapark, gelegen aan de Auguste Ortsstraat 4 te Brussel.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien juni tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**